

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 20. maja.

Izpovedati moramo, da nas obhaja vsakokrat, kadar dobimo vest, da pripravljajo in snujejo nemčurji in Nemci, mej nami živeči, kak izlet, nekaka bojazen, ker si vsekdar mislimo: Gotovo pride do prepira, morebiti celo do sukoba, kajti naši nasprotniki ne opusté niti najmanje prilike, da bi naših ljudij ne dražili in ne izzivali. Njih izleti prirejajo se na tak način, kakor da bi nalašč hodili domačine klicat „na korajžo.“

Jednake misli usiljevale so se nam tudi pred par dnevi, ko smo čitali, da so Celjski nemški in nemškutarški junaki določili izlet v Šent Jurij ob južnej železnici, ustanovljat krajno skupino nemškemu „Schulvereinu“. Šent Jurij, ta prelepi in po svojih odličnih narodnjakih znameniti kraj, jim je že davno trn v peti in ni še dolgo temu, ko so nemškutarji po svojih listih trosili brezvestno laži o ondašnjem izbornem in prekristnem „Cesarjevič Rudolfovem sadrjejskem društvu“.

Ker kratkonoga laž ni izdala, izumili so si krepkeje sredstvo, napravili so omenjeni izlet, češ, na ta način se nam morebiti posreči izzvati in pruzročiti kak izgred in naš namen je dosežen, kajti vso krivdo navallili bomo, kakor je že naša junška navada, na Slovence in če mogoče še na njih veljake.

Po tej taktiki priredili so izlet. Pobrli so vse zagrizence, kar jih biva v Celji in v Štoréh, ter s posebnim vlakom odpeljali se v sicer idilično mirni Šent Jurij, delat propagando za zloglasni „Schulverein“. Kdor pozna Šent Jurij, temu je tudi znano, da je ondu „krajne skupine“ toliko treba, kakor petega kolesa pri vozu, kajti Nemcev ondu ni, vrhu tega so pa tamošnji prebivalci v tako ugodnem gmotnem položaji in imajo vse tako dobro urejeno, da tudi brez „Schulvereina“ izhajajo in naklonijo svojej deci pouk tudi v nemščini, kolikor se jim zdi primeru in potrebno.

Izlet v Šent Jurij imel je tedaj že a priori demonstrativno lice in čudimo se, da ga politična previdnost ni preprečila, zlasti ker jej mora biti znano, da Celjski nemški matadorji neso priljubljeni po okolici in tudi biti ne morejo, ker v svojih glasilih dan na dan grdé in obrekujejo naše veljavne može, našo duhovščino, naše narodne zavode, ker

uporabljajo vsakeršna nepoštena in gnusna sredstva in jih niti ni sram in strah, ponarejati celo pooblastila, ker so že v navadnem občeni toli provokantni, da se jih vsak miren človek rad izogiblje.

Nemamo še podrobnega poročila, a po skromnih brzozavkah nam je že jasno, da so nemškutarji i ta pot dosegli svoj namen. Izzvali so izgred, v poprej mirni trg zasejali so nemir, par naših ljudij spravili v zadrego, morebiti celo v nesrečo in zdaj jim ne preostaje drugega, nego po starem svojem običaji — debelo lagati in obrekovati. To je plod „Schulvereina“ in višje omike!

Že se čita v nemških listih, da je bilo vse „planmässig vorbereitet“, da so temu krivi prvaki, da je bila osnovana velikanska zarota proti Celjanom in jednake neslanosti in pričakovati smemo, da bodo hujskajoči nemški listi odprli vse svoje zatvornice in napadali in grdili narod slovenski in to vse zaradi tega, ker se „Schulvereinu“ in njegovim agentom dopušča postopati proti pravilom, prirejati demonstracije, dražiti in izzivati narod.

Skrajni čas je, da se temu rovanju stori konec, sicer utegnejo dotični krogi biti neprijetno iznenadeni in bodo slabo hvalo želi za svojo brezskrbnost in popustljivost. Sedaj že se jim v telegramih očita nebrižnost. Kajti, ako je bilo vse „planmässig vorbereitet“ in se je že več dnij o tem govorilo, kakor pišeti „Tagespost“ in „N. Fr. Presse“, bi bilo vendar tudi okrajno glavarstvo v Celji moralo o tem kaj znati, ker si ne moremo misliti, da bi ono jedino bilo „tujec v Jeruzalemu“. In vendar ni ukrenilo ničesar, tedaj nebrižnost!

Ker bodo iz te rabuke nemški listi kovali kapital in jo razpihivali na vse strani, nam bode še o njej govoriti, osobito, ker se bode zopet pri tej priliki ponavljala stara basen o volku in jagnjetu, ker bodo naši nasprotniki tudi v tem slučaju kazali se nedolžne, kakor beli sneg, in vso krivdo zvrčali na naše ljudi, na naš narod.

Za zboljšanje delavskega stanja.

I.

—o.— Skoro jednoglasen je bil zadnjo soboto sklep državnega našega zbora, da se preide v po-

drobno debato o obrtnega reda šestem poglavji, čegar določila imajo delavcu dati nekoliko več varstva in za prve potrebe pomagati mu do boljšega stanja. Soglasje je v našem parlamentu redka in draga stvar, zato pa kadar se do te stvari dokopljemo, razlagamo si je tako, da predmet sploh dopuščal ni različnega mnenja in dvojbe, ali pa, da je bila nujna potreba, ki je zjednila na parlamentnem bojišči stranke sovražne. Govori prošlega tedna v splošnji debati pričajo, da ima sobotni sklep temu poslednjemu razlogu zahvaljevati se za svojo skladno podobo! Z raznih stališč opazovali so govorniki predmet, kateremu naj bi se udahnilo postavno življenje in zato so bila njih mnenja različna, ali je vreden da se ga obda s postavnimi močmi in v koliki meri nej se mu jih podeli. Poslanci na levici prorokovali so mu slabo bodočnost in zla, ki jih bode napravila vsaka njegova stopinja, ali vendar so konečno izjavili, da bodo glasovali za predloženo osnovo, vendar so jej pomagali v specialno debato! Visoka zbornica družilo je ta pot jedno središče: strah pred socijalno nevarnostjo! Zavest, da nekaj se mora stoviti, ako se hoče potolažiti mrmrajoče delavske batalijone, preoblastila je poslanske naše kroge tako, da so malo da ne soglasno sklenili prestopiti v podrobni razgovor o delavskem redu, kateri se je včeraj tudi pričel.

Ni dolgo tega, ko je poudarjal proglas avstrijskih socijalnih demokratov, da vse gre rakov pot, samo jedna stvar napreduje, ta pa je socijalizem. Hipen pogled po svetu nam razodene, da je resnico izpregovoril proglas z le-to trditvijo. Od vednostnih raziskavanj pa do vsakdanjih pogovorov, vsi se vrtijo ob jedni in isti reči, ob socijalnem vprašanji. Poprijela se ga je veda, in pozornost svojo so obrnile ná-nje parlamentarne zbornice, za kar nam zlasti pričajo komaj pretekli in sedanji dnevi! Modrovanje pa, ki je v javnem in privatnem življenji namenjeno vprašanju socijalnemu, mnogotero je, raznolično in raznomiselno in godi se mu pri tem — da se izrazimo z besedami kancelarja Bismarcka — kakor je v zdravilstvu navada, da hoče vsakdo govoriti, in more vsakdo povedati svojo misel! Zdravniki, ki lečiti hoté človeške družbe gobovo truplo, imenujejo se anarhiste, nihiliste, komuniste in socijalne demokrate! S „peklenskimi stroji“ in z dinamitom, s si-

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXIV. Poglavlje.

Punt razbojnikov.

(Dalje.)

Silen utis napravile so te besede na tolpo. Ganilo ni to pogumno govorjenje le jednega samega zastarelega grešnika, ne samo v jednom surovem srci se je razvnela ljubezen do domovine. Stari razbojniki so prikimavali z glavo, ter pogledavali drug drugega. Glasni klicji slišali so se mej občnim razgovarjanjem.

— Kaj! — rekel je jeden, — saj res ne smemo pustiti onečistovati cerkev božjih!

— Ne smemo, ne smemo! — ponovil je drugi.

— Smrti itak ne odideš! — pristavil je jeden, — boljše je umreti v boji, kakor pa na vislicah!

— Res je! — zaklical je nek star razbojnik, — kajti lepa je smrt v boji!

— Naj bo, kar bo! — rekel je, stopivši naprej, mlad razbojnik: — jaz ne vem, kaj mislite drugi, a jaz pojdem na Tatarje!

— Jaz tudi! jaz tudi! jaz tudi! — zakričali so drugi.

— Govoré o vas, — nadaljeval je Serebrjani, — da ste pozabili Boga, da nimate več duše, niti vesti! Pokažite zdaj, da ste ljudje, da imate dušo in vest! Pokažite, da se potegnete, kadar gre za Rusijo in za vero, nič manj, kakor strelci in opričniki.

— Potegnemo se! potegnemo! — zakričali so razbojniki v jeden glas.

— Paganom ne pustimo, rogati se svetej Rusiji!

— Udarimo na nekristijane!

— Pelji nas na Tatarje!

— Pelji nas, pelji nas! Bojevati se hočemo za sveto vero!

— Bratje! — rekel je knez, — če potolčemo pagane, da bode videl car, da mi nismo slabši od opričnikov, odpustil bode naše krivde in rekel: ni mi treba več opričine, tudi brez nje imam dosti dobrih slug!

— Naj le reče, — zakričali so razbojniki, — postavili bomo zanj svoje glave!

— Jaz nesem šel po svojej volji k razbojnikom! — rekel je nekdo.

— Mari sem jaz? — poprijel je drugi.

— Tedaj radi pademo, ako je treba, za rusko zemljo! — rekel je knez.

— Radi, radi! — ponovili so razbojniki.

— Bratci, — nadaljeval je Serebrjani, — kadar treba biti vrage ruske zemlje, spodobi se piti na zdravje ruskega carja!

— Pijmo!

— Vzemite kozarce in tudi meni ga podajte!

Knezu so prinesli kupo, vsi razbojniki se si nalili kozarce.

— Na zdravje Ivana Vasiljeviča, carja vse Rusije! — rekel je Serebrjani.

— Na zdravje carja! — ponovili so razbojniki.

— Živi naj ruska zemlja! — rekel je Serebrjani.

— Živi naj ruska zemlja! — ponovili so razbojniki.

— Poginejo naj vsi sovražniki svete Rusije in pravoslavne Kristove vere! — nadaljeval je knez.

lovitimi prekucijami in z izdajstvom odgovarjajo leti na socialno vprašanje! Oglašajo se pa tudi blagovestniki in rešitelji, ki bi radi z lahko užitnimi zdravili oživili človeštvu krv delavnosti in zadovoljnosti, ki bi mirnim potom radi dali „vsakemu svoje“ in tako rešili socialno vprašanje. Ali tudi tu, kjer se državi nalaga, skrbeti za vsacega posameznega blaginjo, tudi tu so različna mnenja in zahtevanja! Poganjajo nam nezrele ideje mirnih fanatikov, ki mislijo in učijo, da država more vsakemu pripraviti prikladen posel in potreben živež, samo da ona to hoče. Drugi socialni reformatorji ne mogó se združiti za sredstva, katera se državi ponujajo in svetujejo, da bi z njimi v prid človeštva delovala v smislu pravega socializma! Pravi socializem pa bi takrat vzpolnil krasno svojo nalogo, ako bi mogel na vladarsko prestole postaviti tisto vzvišeno misel, katera šinila je pred pet in devetdesetimi leti iz narodne skupščine v Versaillesu po svetu in ki je preroditi imela človeštvo v enakopravnosti vsakega stanu, vsakega posameznega.

Ali vročinske sanje so izginile, kakor hitro se je bila plegla krv francoske revolucije! In kmalu je bilo jasno, da so bili navdušujoči bojni vzkliki v burnih tistih dneh samo prazni glasi, da velik del človeštva ne uživa sadú jednake človeške pravice, katero se je oznanjevalo in z njegovo krvjo pisalo na bojne prapore! Padli so sicer različki mej plemstvom in srednjim meščanskim stanom. To pa je tudi bilo vse. Jednakopravna je postala, kakor se Lassalle izražuje, le meščanska premična posest z zemljiško posestjo, katera jedina je dotlej dajala pravice, predpravice. Kdor ni ničesar imel, imel je tudi ni pravice. Na reveže se francoska revolucija z leta 1789 ozirala ni, ni jim podelila niti volilne pravice. Politična in socialna zora je neposedajočemu delavcu napočila leta 1848. Ali že blizu trideset let poprej je socialno vprašanje dobivati jelo novega duha, kateri je iz lahkkih sapic narastel v viharno leto 1848. Vihar ta je razrušil poslopje organizovane nesvobode in privilegovanega prava! Splošna svoboda razvila je svojo zastavo, šumno jo je pozdravljala Evropa po svojem velikem delu, od nje je pričakovala svoj zlati vek. Veselil se je tudi delavec in nadejapoln stopil je iz zadruge — z vinarjem v roci. Bil je svoboden, sam-svoj. Ne dolgo! Sosed, ki je imel dva vinarja, potegnil je svobodni vinar na-se, da je imel vinarje tri, ker zakon ekonomije je tak! Hipoma je bilo videti, da ima jeden vinarje tri, a drugi nema nobenega. To pa ne more biti enakost, nikakor ne more biti! Velika revolucija ustvarila je svobodo za vse, ker ni pomislila, da slabotna gospodarska sredstva ne smejo hoditi vsako po svojem potu, nego če hočejo obstati, morajo združena biti in v organizovanem sodelovanju.

Ali stvari pokazale so same po sebi, da je podrobna svoboda uprav taka sovražnica enakosti, kakeršna jej je organizovana nesvoboda. Kjer je namreč neomejena svoboda doma, tam ne more nobene meje prestopiti, kdor močan hoče zatirati in zatreti slabšega! Svoboden kapital izpodjedal je svobodno razcepljene koreninice malim obrtnikom in delavcem, spravljal jih ob vso odporno moč in rezati jim začel kruh svoje milosti in nemilosti! Oči so s nova videle pred sabo nejednakost in za-

visnost. Nova, nevarna oblika socialne hipohondrije se je polastila teh krogov. Premnogi zdravniki so jeli misliti na zdatno pomoč, da bi rešili njih in — sebe. Zdravila pa se ponujajo, kakor smo že rekli, jako različna!

„Glasbene Matice“ občni zbor.

19. maja 1884.

V 10. dan julija 1871 objavil je v našem listu gosp. V. Valenta obširen poziv, v katerem je podarjal potrebo muzikalne izobražbe našega naroda ter vabil naše občinstvo, da mnogobrojno pristopi k „Glasbeni Matici“, katera se je kmalu potem dejansko ustanovila. Ako sploh katerega društva, smemo se po vsej pravici veseliti „Glasbene Matice“, katera ima v razmerno kratkem času svojega delovanja zabeležiti toliko uspehov na polji glasbenem, katera je tako izdatno obogatila naše muzikalno slovstvo, ter v zadnji čas začela tako plodno in sistematično širiti svoj delokrog in vzgojevati naš naraščaj, da smemo na njo v istini biti ponosni. Žal! da se tudi pri tem zavodu ne moremo izogniti trpkim opazki, da se tudi pri „Glasbeni Matici“ pojavlja nekaka nestalnost, ne gledé vodstva in odbora, marveč gledé občinstva. Da so vsi člani, ki so se kdaj upisali, ostali stalni, brojila bi „Glasbena Matica“ na stotine članov, bila bi v še ugodnejšem denarnem stanju in možno bi jej bilo storiti še več za svoj preblagi smoter. Vsled omenjene nestalnosti in nebriznosti da niti vseh muzikalno izobraženih Slovencev ne nahajamo v vrstah tega prekornostnega zavoda, akoravno je letni donesek jako nizek in dobiva vsak član toliko in tako izbornih proizvodov, da njih vrednost sigurno prezeza pičlo letaino. Nadajamo se, da se bode tudi v tem oziru obrnilo na bolje, da se bodo naši rojaki v bodoče bolj goreče zanimali za ta zavod, o čigar uspešnej delavnosti se mogó osvedočiti iz naslednjih poročil.

Včerajšnjega zbora udeležilo se je 27 članov. Predsednik Fr. Ravnihar pozdravi navzočne, risa v kratkih potezah delovanje društva, omenja gosp. Stegnarja in g. Alfreda Ledenika kot posebno zaslužnih mož, katerima se je zahvaliti, da se „Glasbena Matica“ sme staviti v jedno vrsto z drugimi enakimi zavodi ter izraža nado, da se čez leto vidimo v še večjem številu.

Čita se potem poročilu blagajnikovo, kateremu povzamemo te-le podatke: Dohodkov bilo je 2505 gld. 91 kr., izdatkov pa 2199 gld. 51 kr., tedaj je v gotovini ostalo 306 gld. 40 kr. Ker ima društvo razen tega pri obrtnem podpornem društvu naložene ustanovnine 980 gld., jeden delež „Narodnega doma“ za 200 gld. in obrestovanega napitila 463 gld. 80 kr. iznaša ves denarni imetek 1950 gld. 20 kr., od katere vsote se more tekom leta za šolo in za društvene muzikalije porabiti 770 gld. 20 kr.

Potem poroča tajnik g. Stegnar:

Slavni zbor! Dasi ravno odbor „Glasbene Matice“ o svojem delovanju mej letom ne priobčuje posamičnih poročil po slovenskih časopisih, vendar naj častiti gospodi društveniki ne mislijo, da je odbor mlačno opravljaj izročeni mu nalog, določen po „pravilih“; storil je marveč vse, kar je po svojih skromnih močeh zmogel. V kratkih in glavnih potezah hočem torej podati slavnemu zboru podobo o društvenem stanju minulega XI. društvenega leta.

— Tedaj ste vi samo napréda! Kdo vodi vas?

— Han!

— Sam han?

— Ne sam! Han pride še le jutri; zdaj je prišel Širinski knez Šahmat!

— Kje je njegov tabor?

Tatar je zopet pokazal z znakom, da ne razume.

— Oj, Hlopko, podaj ogor! — zakričal je

— Blizu je tabor, očka, blizu! — hitel je odgovoriti Tatar: — jedva deset verst od tod.

— Kazal nam bodeš pot! — rekel je Serebrjani.

— Ni mogoče, očka! Ni moč zdaj videti pota, očka! Jutri ga bodem kazal, očka!

Podubni nesel je gorečo ogor k zvezanemu Tatarju.

— Ali boš našel pot!

— Bodem, očka, bodem!

— Dobro, — rekel je Serebrjani, — zdaj se najejte, bratci, in nasitite Tatarja, potem pa takoj odrinemo! Pokazati hočemo tem vragom, kaj je ruska sila!

(Dalje prih.)

Odbor je imel 6 sej. Iz dotičnih zapisnikov je povzeti, da so se v lanskem občnem zboru voljeni odborniki konstitovali in da so določile naredbe zaradi izvršitve sklepov zadnje glavne skupščine vlasti zastran navoda za igro na klavirji, zastran diplome častnemu članu gosp. A. Försterju, zastran razpisa učiteljske službe v glasbeni šoli in ž njo združene letne plače. V prvi odborovi seji se je tudi določilo, da se nauk v glasbeni šoli za prvo leto s koncem junija sklene. Mej tem je odbor vso svojo skrb obrnil na pridobitev zdatnih podpor za vzdrževanje glasbene šole. Največ nade je gojil, da dobi „Glasbena Matica“ od države nekoliko subvencije, kakeršna je bila od gospoda ministra za nauk in bogočastje že na prvo našo prošnjo do veleslavne viade obljubljen s pogojem, ako se društvo izkaže, da v svojem glasbenem zavodu vzgoja mladino v muziki. Ker je društvo tej zahtevi pričeni z 9. novembrom l. 1882 zadostilo, upal je odbor, da državna podpora ne bode izostala. A niti na prvo prošnjo dne 12. decembra 1882, niti na drugo dne 8. avgusta 1883 ni bilo nikakega ministerskega odloka. Zato je odbor že premišljeval v svoji drugi odborovi seji dne 6. septembra 1883, dali bode moč nadaljevati in vzdrževati glasbeno šolo.

Gledé na godbeno šolo je bil položaj „Glasbene Matice“ res jako neugoden in utegnil bi odboru veliko preglavico delati, a pesimistične misli so se morale umakniti zaupanju v dobro stvar, odbor je sklenil vztrajati in — hvala neupogljivemu trudu g. prvosednika Fr. Ravniharja, g. podpredsednika Alf. Ledenika in drugih odbornikov — našla so se sredstva, dvomljivemu obstanku pridobiti trdno podstavo.

Na prošnjo „Glasbene Matice“ je slavni deželni zbor v IX. seji dne 9. oktobra 1883 glasoval za 500 gld. podpore iz deželnega zaklada za l. 1884.

Istotak je slavno mestno starešinstvo naklonilo za šolske namene 500 gld. v seji dne 4. januarja 1884.

Kakor prejšnja leta je tudi slavna kranjska hranilnica za tekoče leto podarila društvu 50 gold. podpore za izdavanje muzikalij.

Za blago naklonjenost in zdatno podporo omenjenih korporacij naj bode na tem mestu ponovljena najprisrčnejša zahvala. Slava!

In državna podpora? — Skoro da nismo več nadejali se je, dasi tudi smo dne 27. decembra 1883 tretjo prošnjo vladi predložili; prišla je tudi, sicer v pohlevnejši obliki 200 gold., a vender je tem važnejša, čim težavnejše se je njega ekselencija gosp. naučni minister odločil za njo, a to le na vztrajno posredovanje našega deželnega predsednika, visokorednega gospoda barona And. Winklerja, ki z dobrodejnimi simpatijami zasleduje našega glasbenega zavoda popolno zadovoljiv razvoj. Uvaževaje te izredne zasluge blagega gospoda pokrovitelja prosim slavni zbor, da mu stojé izrečemo prisrčno zahvalo z navdušenimi slava-klici. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. maja.

Zbornica poslancev državnega zbora začela je včeraj specialno debato o delalskem redu in bode to predlogo rešila do petka, če to drugače ne bode mogoče, bode pa zbornica tudi zvečer imela seje. To zasedanje državnega zbora se bode končalo 24., po družih poročilih 27. t. m. Gospodska zbornica bode pa nekaj dalj časa zborovala, da reši najnujnejše zakonske načrte, katere je že vsprejela zbornica poslancev. Zakona o odškodovanju nedolžno obsojenih in o državnem računščiču pa neki ne pride več v tem zasedanju na vrsto, in kakor se sliši, sta ju dotični komisiji jako spremenili, tako da bosta najbrž iz gospodske zbornice prišla še nazaj v zbornico poslancev. Pred vsem hoče gospodska zbornica, da bi predsednik državnega računščiča ne bil neodstavljen. To so zahtevali Čehi že v zbornici poslancev.

Ogerski državni zbor se bode danes s prestolnim govorom slovesno zaključil. — In baš sedaj so se v Pešti na cesarskem dvoru zbrali vsi najvišji dostojanstveniki cesarstva. Nadvojvoda Albrecht podal se je iz Belegrada, kjer se je bil sešel s srbskim kraljem, v ogersko stolico. Grof Kalnoky, grof Bylandt, šef generalnega štaba, Beck, poda'i so se tudi v Pešto. Domneva se, da so se ti visoki, zlasti pa vojaški dostojanstveniki zbrali, da se posvetujejo o važnih vprašanjih, pred vsem o organizaciji državnih železnic.

Vnanje države.

Predvčeraj se je sešla srbska skupščina. Predsedoval jej je Aleksej Zdravković. Izvolili so se

— Poginejo naj Tatarji! Poginejo naj sovražniki ruske vere! — kričali so neprestano razbojniki.

— Pelji nas na Tatarje! Kje so oni, ki požigajo naše cerkve?

— Pelji nas, pelji nas! — razlegalo se je od vseh strani.

— V ogenj s Tatarjem! — zakričal je nekdo.

— V ogenj ž njim! V plame! — ponovili so drugi.

— Počakajte tovariši! — rekel je Serebrjani: — poprej ga dobro izprašajmo. Povej, — rekel je knez, obrnivši se k Tatarju, — ali vas je veliko? Kje taborite?

Tatarin naredil je znamenje, da ne razume.

— Počakaj, knez, — rekel je Podubni: — mi mu bomo že razvezali jezik! Podaj, Hlopko, prižgano tresko. Tako. Nu, kaj, ali bodeš govoril.

— Bodem, očka! — zakričal je obžgani Tatar.

— Ali vas je mnogo?

— Mnogo, očka, mnogo!

— Koliko?

— Deset tisoč, očka; zdaj deset tisoč, a jutri pride jih še sto tisoč!

člani verifikacijskega odseka. Zbornica se pa bode konstituirala še le, kadar bode končal ta odsek svoje seje.

Shod **nemških** narodnih liberalcev v Berlinu, ki je bil v nedeljo, se je izrekel za Bismarckovo socialno politiko, ob jednem pa sklenil, ustavljati se vsakemu omejenju ustavnih pravic in odbil je vsako združenje s kako drugo stranko. Na tem shodu so se popolnem sporazumeli severno- in južnonemški narodni liberalci. — Koliko spoštovanja ima pruska vlada do parlamentarizma, pokazala je v petek v pruskem deželnem zboru. Ko so prišle verifikacije nekaterih volitev na vrsto, pri katerih so se godile vsled pritiska vladnih organov razne nerednosti, zapustili so vsi vladni zastopniki in komisari zbornico.

Danes prideta **holandski** kralj in kraljica v Bruselj obiskat belgijsko kraljevo rodovino. Lansko leto sta se pa bila sešla belgijski in holandski kralj v Spa-u. Poprej je pa nad petdeset let vladala neka mrznja mej tema dvema narodoma, katera vežejo razni skupni interesi. Poslednja leta je ta mrznja začela pojenjavati in danes bode dovršeno sporazumljenje obeh narodov. Vsi belgijski časniki proslavljajo holandskega kralja kot pravega ustavnega vladarja. Holandska in belgijska zbornica izrazili sti že svojo radost zaradi sporazumljenja obeh narodov.

Vodje **angleških** konservativcev sklenili so pri drugem branji volilne reforme v zgornji zbornici staviti nek predlog, ki bo jednakega pomena z zavrnjenjem te zakonske predloge. S tem hočejo prisiliti vlado, da bi razpustila spodnjo zbornico. A tega ne bodo dosegli, kajti vladni listi že sedaj pišejo, da vlada ne bode razpustila parlamenta, naj tudi propade volilna reforma.

Angleška vlada je, kakor „Times“ poročajo, obrnila se na francosko vlado, da naj se ta izreče o kakovosti in obsegu kontrolnih pravic v **Egiptu**, katere bi se moralo zopet ustanoviti. Zlasti hoče Anglija zvedeti, ali Francija želi, da bi vse vlasti se udeležile te kontrole, ali naj bi se ta kontrola raztezavala samo na finančne zadeve, ali tudi na upravo Nilske dežele. Na ta vprašanja pa Francija še ni odgovorila, če so se sploh stavila. Nemški listi pa pišejo kaj nepovoljno za Anglijo o egiptovskih zadevah. Tako se piše v „Kölnische Zeitung“ iz Berolina, da so vse države prevzele dolžnost v egiptovskih zadevah kaj govoriti, in to ne le o finančnih, ampak tudi v administrativnih. Anglija bode prav storila, ako bode manj napenjala svoje strune, kajti sedaj pišejo nekateri angleški listi, kakor bi se nobena vlada ne smela dotakniti angleškega vladanja v Egiptu. Anglija naj ne pozabi, da ni nobena sila prve vrste, kar se tiče moči na suhem, da še Sudana ni mogla obdržati, kar so zamogli vsi podkrajji počeni od Mahomed Alija. Nadalje je že tolikokrat zagotovila, da hoče umakniti svoje čete iz Egipta, kakor hitro bode mogoče. Egiptovske čete so pa sedaj jako nezanesljive, in jedna oborožena vlast mora biti v Egiptu, da varuje red. Morda še Anglija pride na prvotno misel, da naprosi legitimnega višjega gospodarja Egipta, sultana da pošlje v Egipt svoje čete. Večkrat je že pač obžalovala, da je turškemu sodelovanju stavila toliko zavr.

Ako se v Daily News iz Assuana prav poročajo ima Mahdi zopet jeden nov vspeh v **Sudanu** znamenovati Fascher, glavno mesto fanatičnega Darfura se je udal nekemu Mahdijevemu poveljniku. To poročilo prinesel nek vladni uradnik, ki je pred petimi tedni bežal iz El Obeida. V Fascheru je komandoval Slatin boj, ki je rojen Avstrijec. Garnizija štela je 9000 mož, kar pa je gotovo preveč povedano. Privojevanje tega mesta imelo bi gotovo velik pomen za Mahdija. Imel bi prost hrbet, poleg tega je pridobil novo orožnico in podkrepiljenja, zlasti dobre konjice, kajti Darfurjanci so dobri jezdeci. Mahdi sedaj neki misli marširati na Chartum. Daily News mislijo, da bi bilo treba 50.000 mož za zopetno zavojevanje Sudana. za rešitev Gordona pa zadostuje ekspedicija po Nilu s 1000 mornarji in z dvanajstoricjo majhnih parnikov s topovi. — Britanskega agenta v Berberu, mr. Cozzija in jednega bratranca Hussein paše so na begu iz Berbera arabski roparji nedaleč od Abu-Hameda ujeli.

Občni zbor deželnega domoljubnega društva udov rudečega križa za Kranjsko.

V petek 16. maja vršil se je v magistratni dvorani jako mnogobrojno obiskovan občni zbor tega društva.

Prvi podpredsednik dvorni svetovalec grof Chorinsky, ki je prevzel predsedništvo v zboru, zaradi bolezni predsednika dra. viteza Stöckel na, pozdravi zborovalce in naznani, da se je število članov lansko leto zelo pomnožilo, za kar gre zahvala deželnemu predsedniku g. baronu Winklerju, katerega trudu se je zahvaliti, da se je po deželi ustanovilo toliko podružnic, za kar izreka zbor jednoglasno zahvalo.

Nadalje posebno laskavo naglašja g. grof Chorinsky delovanje Ljubljanskih veteranov, ki so pripomogli, da se je ustanovila tudi v Ljubljani rudečega križa kolona št. 16. Zato izreka zahvalo veteranom Ljubljanskim, posebno pa njih neumorno

delujočemu predsedniku, g. Juriju Mihaliču. (Zbor z dobro-klici pritrdi.)

Odbornik g. cesarski svetnik Murnik potem obširno poroča o društvenem delovanju preteklo leto. Članov pri deželnem društvu rudečega križa je 172, nekoliko manj kot lani, kar pa ima uzrok v tem, da se je po deželi ustanovilo trinajst podružnic, katere broji 667 članov. Račun kaže dohodkov 1246 gl. 15 kr., in če se priračuni premoženje začetkom leta 1882 z 1148 gl. 46 kr., je vseh dohodkov 2394 gl. 61 kr. Stroški so znašali 418 gl. 85 kr., mej temi pa je uštetih 30% (357 gl. 25 kr.), katere je deželno domoljubno društvo plačalo v osrednji zaklad avstrijskega društva rudečega križa na Dunaji. Premoženja v denarjih je 1976 gl. 36 kr., v obliacijah in srečkah pa 250 gl., tedaj skupnega premoženja brez inventara 2226 gl. Pomnožilo se je tedaj lani za 827 gl. 90 kr. Za prostovoljno sodelovanje v času vojne oglasilo se je 14 zdravnikov, mej temi jeden za službovanje na bojišči, 3 lekarji, da bodo opravljali službo v tukajšnji lekarni c. kr. vojaške bolnice. Pri prenašanju ranjenih in bolnih vojakov v času vojne pa je obljubilo sodelovati: Ljubljansko veteransko društvo (še posebe), telovadno društvo „Sokol“, „Laibacher Turnverein“ in prostovoljna požarna bramba Ljubljanska.

Nekaj veleposestnikov kranjskih in pa najemnik kopeli v Toplicah na Dolenjskem, g. Kulavici, obvezali so se, da prevzamejo 138 ranjenih in bolnih vojakov v svojo popolno oskrb. Za strežnike in strežnice se bode moralo še skrbeti, ker se je društvu od strani vojaškega poveljstva naznanilo, da bode treba 67 tacihih oseb za rezervno bolnico, ki se ustanovi na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem ali v Istri. Materijal društva vreden je 450 gl. 30 kr.

Poročilo potem opisuje ustanovljenje kolone rudečega križa št. 16, po tukajšnjem veteranskem društvu in povoljni uspeh izpita v 28. dan oktobra 1883. Tudi naznanja, da je prišlo vse orodje in vozovi za Ljubljansko kolono, ki so spravljani v zasobnem poslopji društva. Zvezno društvo na Dunaji se izraža jako pohvalno o preskušnji veteranov in izreka zahvalo vodstvu c. kr. vojaške bolnice in gospodom učiteljem, zdravnikom in častnikom za pouk veteranov, isto tako c. kr. dvornemu svetniku gosp. grofu Chorinskemu in štabnemu zdravniku g. dr. Stawi-u.

Vodstvo zveznega društva radostno naznanja, da se je posrečilo pod vzvišenim glasom Nj. Veličanstva: „Viribus unitis“ ustanoviti v Avstriji trideset kolon rudečega križa, ki broji 1050 mož in da se zamore avstrijsko društvo rudečega križa ponášati, da ima v Evropi najbolj urejene in najštevilnejše pripomočke. K temu pa so izredno mnogo pripomogli veterani. Zvezni odbor tedaj izraža posebno gorko zahvalo Ljubljanskim veteranom, v prvej vrsti pa, predsedniku g. Juriju Mihaliču. (Živahni dobro-klici.)

G. c. kr. vladni svetnik baron Pascotini-Juriškovič nasvetuje, da se račun društva odobri, poročilo odbora vzame pohvalno na znanje in se izreče društvu Ljubljanskih veteranov zahvala, isto tako društvenemu odboru.

Baron Rechbach nasvetuje, naj se odbor, kateri je tako izvrstno društvu na korist posloval, izvoli zopet per acclamationem. (Zbor pritrdi.)

Cesarski svetnik g. Murnik predlaga, naj se mesto jednega umrlega in jednega uda, ki se je preselil na Dunaj, izvolita gg.: predsednik Ljubljanskega veteranskega društva Jurij Mihalič in c. kr. vlade svetnik baron Pascotini-Jeriškovič, čemur zbor pritrdi.

Predsednik g. grof Chorinsky zahvali se za odboru izjavljene zahvalo in sklene zborovanje s trikratnimi „živio“ in „hoch“-klici na presvitlega cesarja.

Domače stvari.

— („Glasbena Matica.“) O včerajšnjem občnem zboru poročamo obširno na drugem mestu, tu pa nam je zbeležiti izid volitve. Izvoljeni so: Fr. Ravnikar predsednikom s 16 glasovi: Stegnar tajnikom 27 glasov. Odborniki: Ohm pl. Janušovski 26, Karol Žagar 26, dr. Josip Stare 26, dr. Karol vitez Bleiweis 25, Razinger 25, Burgarell 24, Gerbic 24, Valenta 24, Drenik 23, Fajgelj 23, Gregorčič 22, Žerovnik 22, A. Rohrmann 21, Šuštaršič 21, Gruntar 17, Juvanec 17, Ledenik 15, (11 glasov kot predsednik) P. A. Hribar 13 glasov. Gosp. Al-

fred Ledenik je pred volitvijo izjavil da ne prevzame predsedništva.

— (Iz državnega zbora.) V sobotni seji državnega zbora se je izvršilo drugo branje osnove zakona, s katerim je potrjeni sklep kranjskega deželnega zbora glede prikladov k direktnim davkom za kranjski zemljiško-odvezni zalog v letu 1884.

— (Zabave v Ljubljanskej kazini.) Če se vinjeni kmetski fantje kje sporekó ali stepó takoj navstane krik po vseh nemških listih in celo uradna „Lajbaherica“ je nedavno v neke genijalno-dovtipnej notici trdila, da kmetska „jeunesse dorée“ nema zabave brez pretepa. (Pač čudno, da list, ki ima c. kr. orla na čelu, tako piše! Op. stavca.) A v nedeljo po noči tudi v kazini ni bilo vse, kakor bi moralo biti. Čule so se huđe in razžaljive besede in konec žaloigre bil je ta, da je neki častnik tukajšnje garnizije mladega gosp. K., ki spada k nemški inteligenci, ploskoma s srbljo obdeloval, ali kakor bi se tehnično reklo „liniral.“ Linirani gosp. K. je s svojim oholim obnašanjem izzval ta škandal, katerega bi pa radi potlačili. A škandal je bil, pa še velik in pričel se je v Kazinski restavraciji in danes vse mesto o njem govori. „Ljubljanski butelj“ bo pa morebiti zopet spisal notico „Denunciationen und kein Ende,“ katerej pa sam ne bode verjel, še manj pa njegovih 250 naročnikov.

— (Razpisano) je mesto davčnega nadzornika na Kranjskem (IX. razred). Prošnje v 4 tednih na c. kr. finančno ravnateljstvo v Ljubljani. — Dalje mesti okrajnega ranočelnika v Starem trgu in v Vinici z letno plačo 400 gold. Prošnje do 15. junija na c. kr. okr. glavarstvo v Črnomlju.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sv. Jurij ob južni železnici 19. maja. (Za včerajšnji list prekasno.) K ustanovljenju nemškega Schulvereina s separatnim vlakom iz Celja došle nemčurje so na večih krajih zbrani kmetje pozdravljali: živijo Slovenci, vrag vzemi nemčurje, rogovileže nemirne! Nemčurji razpršeni. Hud pretep, krvav boj. Več kmetov in fantov polovili in v Celje odpeljali.

Budimpešta 20. maja. (Zaključek državnega zbora.) Prestolni govor izraža priznanje na državnega zbora delavnosti, našteva v korist deželi sklenene zakone, kateri kakor tudi v interesu deželne obrambe zaželjena dopolnitev železničnih prog, dajó nedvomljiv dokaz, da ogerski narod, akoravno želi ohranitev miru, vendar požrtovalno vse stori, da more gledé varnosti države v vseh slučajih biti miren. Izrekovaje na tej požrtovalnosti najtopleje priznanje, je cesarju v posebno radost, da oni izvrstni prijateljski odnošaji, v katerih smo vsem evropskim državam nasproti, popolnem opravičujejo naše nade za ohranitev miru in da je za gotovo upati, da se bodo naši narodi tudi v bodoče v blaženem miru mogli baviti s svojim delom. Prestolni govor izreka naposled, da je žrtev za novo državno zbornico opravičena, ker se v tem činu kaže pijetéta za skoro tisočletno ustavo, opravičena po zaupanji, da bodo čuvstva zvestobe kralju in ustavi, po katerih se ogerski narod najbolj odlikuje, v novej palači dobila izraz.

Lipsko 19. maja. Hentsch obsojen na devet let ječe, Kraszewski na tri in pol leta.

Carigrad 19. maja. V Beybazaru pri Angori je bil 17. t. m. velik požar. Pogorelo 1500 poslopij, mej temi 11 mošej in 60 družih cerkvenih poslopij. 11 mrtvih.

Razne vesti.

* (Ultimo! — contra!) Ko je v sobotnej seji državnega zbora levicar Auspitz svoj govor okončevaje vskliknil: „Austria erit in orbe ultimo!“ odvrnil mu je z galerije čil glas z odločnim: Contra! Mej glasnim smehom in z rudečico oblit usel se je Auspitz na svoj sedež.

* (Pater Bek), znani jezuitski general, odložil je zaradi visoke starosti (90 let) svoje dostojanstvo. Njegov naslednik je P. Antonij Anderledy, nemšk Švicar (porojen v 3 dan junija 1819 v Bringu v kantonu Wallis), ki je bil že l. 1883 izvoljen generalnim vikarjem.

* (Redka stava.) Iz Pariza poroča se v 12. dan t. m. stava, ki bode marsikoga zanimala. Viktor Martin je stavil, da bode iz Pariza v Rim in zopet nazaj — 4162 kilometrov — prejahal v 50 dneh. V 11. dan t. m. odjahal je iz Pariza in upa, da bode do 30. junija zopet nazaj.

* (Volila milijonarja.) V Carigradu umrl je pred kratkim grški bankir Zariš, ki je sporočil poldrugi milijon frankov za dobrodelne namene. Posebno veliko je volil grškim učnim zavodom. Po 25.000 frankov dobé učilnice v Fanaru, v Galati, v Bulukli. 25.000 frankov za uboge Turke, 10 000 frankov za Armence v Carigradu, 20.000 frankov za vseučilišče v Atenah. Razen tega pol milijona frankov za grške šole v Plovdivu, Drinopolji in v Burgomu.

* (Nesreča na železnici.) Kakor poroča nek Dunajski list, sta v Pensilvaniji dva železniška vlaka trčila, in vse vlakovo osobje, 10 ljudi je usmrtenih, mej temi so štirje zgoreli.

Javne dražbe.

23. maja: Relicijacija pos. Marije Marentič iz Loka, 200 gld., v Črnomelji. 1 eks. držb. pos. Janeza Šusteršica iz Sela, 655 gld. v Črnomelji. 1. eks. držb. pos. Neže Križe iz Blatnika, 1000 gld. v Črnomelji. 3. eks. držb. pos. Ane Štajer iz Griča, 160 gld. v Črnomelji. 1. eks. držb. pos. Josipa Šterbenca iz Rodic, 67 gld., v Črnomelji. 1. eks. držb. pos. Jakoba Pavlešiča iz Brezja, 350 gld., v Črnomelji. 1. eks. držb. pos. Mateja Lukaniča iz Loke (Karlovec), 1050 gld., v Loki. 3. eks. držb. pos. Tomaža Sidovna iz Slatne, v Radovljici. 1. eks. držb. pos. Janeza Šekule iz Novega mesta, pri okrožni sodni v Novem mestu.

24. maja: 3. eks. držb. pos. Naceta Erčulja iz Zagorice, v Velikih Laščah. 1. eks. držb. pos. Marke Vivode iz Bojanc, 870 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. Evgenije in Emilije Milave uknjžigenega pod rekt. št. 88 in urb. št. 92 grof Lambergovoga kanonikata v Ljubljani, 5300 gld., v Logatci. 3. eks. držb. Marke Savorna iz Dola 960 gld., v Metliki. 3. eks. držb. pos. Martina Švajgerja urb. št. 151. gradšine Nadlišek, 786 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. Jurija Mazija iz Dolenje vasi, v Logatci. 3. eks. držb. pos. Valentina Zadnika iz Nemške vasi, v Ložu. 3. eks. držb. pos. Janeza Zlogarja iz Krašnega vrha, 905 gld., v Metliki. 3. eks. držb. pos. Janeza Lekana iz Rovt, 4090 gld., v Logatci. 3. eks. držb. pos. Andreja Bevska iz Dvorja, v Kranji. 3. eks. držb. pos. Franca Šteha iz Male Račine v Ljubljani.

Tujci:

Pri Slonu: Rachtka z Dunaja. — Jelenčič iz Pulja. — Kovarek iz Plzna.

Pri Malici: Gruber z Dunaja. — Nenasi z Gorenjskega. — Vitez plem. Schneid iz Gorice. — Maichir z Dunaja. — Schuldeš iz Brna.

Umrli so v Ljubljani:

15. maja: Janez Benedikt, tovarniškega paznika sin, 10 dni, Marije Terezije cesta št. 12, za oslabljenjem.

17. maja: Avguštin Alič, delavčev sin, 3³/₄ leta, Sv. Petra cesta št. 70, za jetiko. — Josip Svetec, branjevčev sin, 8 dni, Pred igriščem št. 3, za oslabljenjem. — Marija Mavsar, delavčeva hči, 8¹/₂ leta, Poljanska cesta št. 18, za vnetjem možganske kožice. — Janez Ločnik, železniškega sprevodnika sin, 10 min., Dunajska cesta št. 25, za oslabljenjem.

18. maja: Viktor Vokač, livčev sin, 3 mes., Rožne ulice št. 33, za drisko. — Marija Slivar, gostija, 80 let, Ulice na grad št. 2, za oslabljenjem.

Št. 272. Razglas. (350—1)

Pri županstvu Marija-Gradec poleg Laškega (Tüffer) razpisana je služba občinskega tajnika z mesečno plačo 20 gld. a. v. in s prostim stanovanjem. Zahteva se popolno zmožnost slovenščine ter slovensko uradovanje.

Prošnje naj se uložijo do 29. junija t. l. pri omejenem županstvu.

Županstvo Marija-Gradec poleg Laškega, dné 19. maja 1884.

Župan: Klezin.

Št. 988. Razglas. (336—3)

Razglas.

Mesto Ljubljansko proda svoj ob Tržaškeje cesti pod c. kr. tovarno za tobak ležeči, ograjeni, sedaj za drevnino rabljeni vrt, ki meri 613 □ sežnjev. Podpisani magistrat vsprejema v uradnih urah

do 31. maja t. l.

dotične pismene ali ustne ponudbe.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 8. dan maja 1884.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
19. maja	7. zjutraj	735-94 mm.	+15.0°C	sl. szh.	obl.	5-90 mm.
	2. pop.	736-52 mm.	+17.3°C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	737-16 mm.	+14.8°C	sl. szh.	d. jas.	

Srednja temperatura +15.7°, za 1.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20. maja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	55 kr.
Srebrna renta	81	30
Zlata renta	101	90
5% marcna renta	95	90
Akcije narodne banke	854	—
Kreditne akcije	315	90
London	122	—
Srebro	—	—
Napoi.	9	67 ¹ / ₂
C. kr. cekini	—	73
Nemške marke	59	65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	85
Ogrska zlata renta 6%	122	60
" " " "	92	25
" " " "	88	85
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	122	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	40
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	25
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	221

Hiša

dyonadstrojna, solidno zidana, z opekami krita, katera leži na prav ugodnem kraju glavnega trga v Rudolfovem s prizidanimi hlevi in zadaj ležečim vrtom se takoj pod ugodnimi pogoji proda. Pripravna je za vsako kupčijo, posebno krčmarstvo. Natančneje se izve pri c. kr. notarji dr. Albinu Pozniku v Rudolfovem. (345—2)

V kavarni pri Slonu vsak dan sladoled. (349—1)

Trakuljo

(ploščnato glisto) prežene

dr. Bloch na Dunaji,

Praterstrasse 42, tudi pismeno. (90—8)

Drogerija

Antona Mazzoli-ja

v Gorici

v gosposki ulici „pri črnem orlu“ in

podružnica v Via Giardino št. 24.

Velika zaloga drog (dišav) in barv, suhih in mletih na olji. — Laki (firneži) in čopki vsake vrste. — Barvarske potrebščine najfinjše.

Prva in močna zaloga portlandskega cementa, kakor tudi rimskega cementa iz Terbovelj, najboljih vrst, pohvaljenih in obdarovanih na raznih razstavah.

Najboljša vrsta mletega žvepla za trte, z Rimskega in s Sicilije.

Vse po tako nizkih cenah, da se ni bati konkurence (pretekanja). (300—3)

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

Je pristni

LE HOUBLON

Francoski fabrikat

Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

BUDIMSKA RÁKÓCZY grenőica,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budimpešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavnih organov in zaprtji vode ter se pred vsemi znanimi grenicami posebno izredno priporoča.

Dobiva se po vseh lekarnah in prodajalnicah mineralnih vod, vedno na novo natočena. Prosi se, da se zahteva izredno Budimska Rákóczy. (240—12)

Lastniki bratje Loser v Budapešti.

Vožne liste in kuverte s firmo „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani. priporoča po nizki ceni

BANKHAUS „LEITHA“

(Halma), Wien, Schottenring 15, vis-à-vis der Börse.

Wir versenden an Jedermann (auf Verlangen), so lange der Vorrath reicht, gratis und franco unsere soeben erschienenen, höchst wichtige, inhaltreiche und interessante Broschüre „Annuaire-Verlosungs-Kalender“ (100 Seiten, 42. Auflage). Gratis

für Kapital, Sparanlage, Effecten-Speculation, sowie Losbesitzer, Rentiers und Börse-Interessenten, große und kleine Kapitalisten, Institute, Sparcassen und Private gleich nutzbringende und unentbehrliche Werke, von mehr als 300 hervorragenden Journalen des In- und Auslandes anerkennend besprochen, leitet als

treuer Compass

durch alle Positionen des österreichischen Geschäfts, bietet sämtl. europäischen Los-Spielpläne (alphabet.), alle Daten u. Erläuterungen über Amortisation, Anzahl, Sicherheit u. Befreiung der österreichisch-ungar. Anlagepapiere, Staatsrenten, Vot., Grundentlastungs-Obligat., Pfandbriefe, Prioritäten, Actien der Bank-, Transport-, u. Industrie-Gesellsch., Ersten etc., erklärt die Vortheile der Wiener Börse gegenüber den Nachtheilen der Provinz- und Auslands-Börsen, erläutert sämtliche Combinationen der Speculation, bespricht die jüngsten wirtschaftlichen Ereignisse, Conversion, Verstaatlichung der Bahnen, Aspeten, Bilanzen, Dividenden der Institute etc. — Im Anschluss hieran empfehlen wir das Abonnement auf das bestunterrichtete, billigste und reichhaltigste

financielle, Börsen- und Verlosungsblatt „LEITHA“.

Dasselbe, anerkannt als unparteiisches und gewissenhaftes Informations-Journal, berathet bei Kauf, Umtausch und Verkauf von Fonds-, Anlage- und Speculationspapieren, und verzeichnet alle für die Interessenten wissenswerthen Nachrichten und Erklärungen auf volkswirtschaftlichem Gebiete, des Handels und der Industrie. Weitergehende Informationen kostenfrei. Ganzjährig bloß fl. 1.30 mit Postaufschlag. Probe-Exemplare gratis und franco. Abonnements können mit jedem Tage beginnen. — Das Bankhaus „Leitha“ vollführt alle ins Fach einschlägigen Aufträge, sowie Ordres

zu Anlagezwecken wie auch in allen Speculationsformen, Prämien, Confortial-, Zinsoperationen, etc. exact und reell zu Originalcursen gegen mäßige Bedienung und geringe Provision.

Vorschüsse auf Werthpapiere bis auf Weiteres zu bloß 5% Zinsen pro anno (gebühren- u. provisionsfrei) in größeren Beträgen, bis zu 80% des Cursethwerthes.